

امنیت: آری یا نه

روزنامه اینترنتی نیشنال هرالد تریبون در یکی از گزارش‌های صفحه اول خود به خروج قریب الوقوع نیروهای نظامی آمریکا از شهرهای عراق اشاره کرده و نوشته: نوری المالکی نخست‌وزیر عراق این روز را تعطیل رسمی اعلام کرده و همه منتظر آن را می‌کشند. اما آیا امنیت در عراق در چنین شرایطی برقرار خواهد بود یا خیر؟

باز هم بحث کودتا

روزنامه زمان چاپ ترکیه اما ادامه جنجال بر سر کودتای نظامی در این کشور را در صفحه اول خود بررسی کرده و نوشته: رجب طیب اردوغان نخست‌وزیر ترکیه همچنان بر عزم دولت در بررسی قانونی جریان این کودتا تاکید کرده اما اظهار اینروای نظامی ترکیه در این خصوص نظر دیگری دارند و حس می‌کنند که طرح مساله کودتا برای تضعیف ارتش بوده است.

خودمختاری در جزایر

در صفحه اول روزنامه فیگارو، طرح مساله خودمختاری جزایر مارتینیک است. نیکلا سارکوزی رئیس‌جمهور فرانسه از احتمال برگزاری یک همه‌پرسی در مورد خودمختاری - و نه استقلال - این جزایر خبر داده است. این جزایر جزو مستعمره‌های فرانسه به شمار می‌روند و این بحث در جریان سفر سارکوزی به جزایر آنتیل مطرح شده است.

ترازوی ونزولا

آقای چاوز به این نمی‌گویند پیروزی

۱۰ سال پس از به قدرت رسیدن چاوز، طبقه قدرتمند سرمایه‌دار جای خود را به یک طبقه قدرتمند شبه سوسیالیستی داده است که آنها هم به مردم عادی ونزولا شباهتی ندارند

• برایان ای. نلسون / ترجمه، کاوه شجاعی •

نفتی خارجی را مصادره کرده‌اند و فشار بر شبکه تلویزیونی گلوبویژن - تنها شبکه تلویزیونی باقیمانده مخالفان - روزبه‌روز افزایش می‌یابد. دولت گلوبویژن را تهدید به تعطیلی کرده است و چاوز فقط فکر می‌کند که برنده ماجراست. آنچه امروز اتفاق می‌افتد یک ترازوی واقعی برای اوست. چون این دشمنان خارجی نیستند که نمی‌گذارند سوسیالیسم در کشور نفت‌خیز ونزولا موفق شود. سوسیالیسم چاوز شکست خورده چون دولت به شدت نزدیک بین و فاسد است. تولید نفت - اصلی‌ترین منبع ثروت کشور و سوخت انقلاب سوسیالیستی - حالا کمتر از زمانی است که چاوز قدرت را در دست گرفته بود. صنعت نفت ونزولا در طول سال‌های اخیر فرسوده شده است. با اینکه عده زیادی از تحلیلگران میان چاوز و دیکتاتور سابقان سال گویا، فیدل کاسترو، شباهت‌هایی قائل می‌شوند، بهتر است برای درک بهتر ماجرا به تفاوت‌های این دو دوست نگاه کنیم.

چاوز، مانند کاسترو، در دو حوزه مراقبت‌های بهداشتی و آموزش سرمایه‌گذاری فراوانی کرده اما با اینکه برنمه فیدل کاسترو به میلیون‌ها نفر سود

و قتی هوگو چاوز در ۱۹۹۹ به ریاست جمهوری ونزولا رسید من خیلی خوشبین بودم. بالاخره من از نزدیک شاهد سقوط اقتصادی وحشتناک این کشور نفت خیز را در طول یک دهه گذشته بودم و - مثل خیلی از ونزولایی‌ها - احساس می‌کردم انقلابی که چاوز وعده‌اش را داده بود تنها چیزی بود که می‌توانست اوضاع را دگرگون کند.

و حالا، ۱۰ سال بعد، من کمتر خوشبینم. با وجود کنترل بی‌چون و چرای چاوز بر سه قوه و سود بادآورده صادرات نفت در سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸، سابقه رئیس‌جمهوری ونزولا به طور قابل ملاحظه‌ای ضعیف است. تورم به حدود ۳۰ درصد رسیده و آمار قتل از زمان به قدرت رسیدن او بر برابر شده است. کمبود مواد غذایی را هم هیچ کس نمی‌تواند انکار کند. در عین حال پلیس همچنان به تجمعات مخالف - و حتی کتیمه‌های پهلویان - حمله می‌کند، خبرنگاران مورد تهدید واقع می‌شوند و مدافعان حقوق بشر از کشور اخراج می‌کنند. مقامات دولتی دارای‌های شرکت‌های

The Japan Times

شش ماهی از آغاز دوران ریاست جمهوری باراک اوباما در آمریکا می‌گذرد اما ظاهراً کاخ سفید هنوز تکلیف سیاست خود در آسیا را روشن نکرده است. در زمان ریاست جمهوری جورج بوش، چارچوب مشخصی برای جهت‌گیری آمریکا در آسیا وجود داشته، چه درست و چه غلط. اما واقعیت این است که در شش ماهه اخیر نشانه‌ای از توجه دقیق کاخ سفید به آسیا دیده نشده است. دولت اوباما سعی کرده که به شکل منطقه به منطقه و در مورد مسائل جزئی آسیا سیاست‌هایی را تدوین کند اما هیچ استراتژی کلی برای این منظور در نظر گرفته نشده است. آمریکا نمی‌داند که چگونه باید تعادل مورد نظر خود را در آسیا برقرار کند و به همین ترتیب تعیین استراتژی ژئوپلیتیکی و امنیتی در آسیا نیز به تأخیر افتاده است.

سه کشور چین، هند و ژاپن را شاید بتوان سه راس یک مثلث قدرت در آسیا به شمار آورد. دولت اوباما در ماه‌های اخیر به لحاظ مختلف نشان داده که از میان این سه کشور، به چین بیشتر اهمیت می‌دهد و خواهان برقراری مناسبات خاصی با پکن در عرصه‌های مختلف تجاری، محیط زیستی و حتی حقوق بشری است. اما در این میان، سر هند و ژاپن بی‌کلامه و سیاست‌گذاران این دو کشور، قادر به درک این استراتژی آمریکا نیستند. شاید بتوان گفت که چارچوب پیشین سیاست‌های آمریکا در آسیا، اندکی به برج ماندن مناسبات این کشور با ژاپن کمک کرده است. اما این مساله در مورد هند چندان قابل تعمیم نیست. واشنگتن در شرایط فعلی دارد از دریچه بحران پاکستان به روابط خود با هند می‌نگرد و این دیدگاه شاید باعث پیچیده‌تر شدن قضیه شده باشد؛ زیرا با این ترتیب تمرکز زیادی بر حل مناقشه کشمیر قرار خواهد گرفت و در عین حال، دغدغه‌های امنیتی مربوط به مرزهای پاکستان و افغانستان نیز سر جایشان باقی خواهند ماند. چنین شرایطی، هند را قطب‌راشی نخواهد کرد. در این میان، برخی از کارشناسان معتقدند که آمریکا بیشتر به تحکیم مناسبات دو جانبه با کشوری مانند چین اهمیت داده است اما به برقراری مناسبات سه‌جانبه نیز

آسیا کجا اوباما کجا

■ در حاشیه تمرکز دولت آمریکا بر تحکیم مناسبات با چین

• براهما جلالانی / ترجمه فرزانه سالمی •

گتی ایماژز

بی‌علاقه نیست. در همین راستا بوده که آمریکا چاوز همکاری سه جانبه امنیتی را در کنار چین و ژاپن شکل داده است اما هم‌زمان از لزوم شکل دادن همکاری مشابهی در کنار ژاپن و هند غافل مانده است. برای روشن‌تر شدن سیاست آمریکا در قبال سه قدرت آسیایی ذکر شده، بد نیست که به سفرهای آمریکایی اعزام شده به این کشورها توجه کنیم. اوباما

فرستاده شده و یک چهره کاملاً ناشناس به نام جان روس نیز سفیر آمریکا در ژاپن شده است. انتخاب این سفرها به خوبی نشان دهنده اهمیتی است که دولت اوباما برای قدری برای خودش حیویت دست‌وپا کرده که شاید در انتخابات ریاست‌جمهوری آینده آمریکا جزء رقابتی اوباما هم باشد. اما در مقابل یک عضو ناشناس سابق کنگره آمریکا به نام تیموتی رومر به عنوان سفیر آمریکا به هند

علاقه‌شده‌ای آمریکا به تحکیم مناسباتش با چین البته هیچ جای تعجبی هم ندارد. آمریکا و چین برای نجات خود از بحران اقتصادی جهانی به یکدیگر نیاز دارند و چنان روابطشان با یکدیگر بیوند خورده که چاره دیگری جز تحکیم مناسبات ندارند. همان‌طور که نیال فرگوسن و موریتس شولاریک دو نفر از مورخان اقتصادی مشهور جهان ادعا می‌کنند، مناسبات چین و آمریکا چنان با هم گره خورده که اکنون می‌توان اصطلاح «چین‌امریکا» را برای توصیف آن به کار برد. در واقع واشنگتن و پکن هم رقیب یکدیگر به شمار می‌روند و هم به یکدیگر وابسته‌اند. این دو کشور در کنار یکدیگر ۳۱ درصد از تولید ناخالص جهان و یک چهارم از مناسبات تجاری جهان را تشکیل می‌دهند.

البته مواردی نیز وجود دارد که اختلاف مواضع دو کشور را به خوبی نشان می‌دهد. یکی از این موارد، ادعاهای چین در مورد آب‌های آزاد و نیز افزایش نقش دریایی این کشور در منطقه است که اصلاً به کام آمریکا خوش نمی‌آید. مساله حقوق بشر نیز حوزه دیگری است که آمریکا و چین اصلاً در موردش تفاهم ندارند. با این وجود، آمریکا در حل و فصل مسائلی مانند بحران هسته‌ای کره شمالی و مذاکرات شش‌جانبه در این خصوص، به نقش چین امید زیادی بسته و حتی مساله برمه را نیز در همین چارچوب می‌بیند. اما به هر ترتیب، شکی نیست که دولت فعلی آمریکا تا حد زیادی به اهمیت مناسباتش با سایر قدرت‌های آسیایی بی‌اعتنا بوده و این مساله ممکن است در آینده برای آمریکا گران تمام شود. شاید یکی از مهم‌ترین نقیصه‌های سیاست آمریکا در این راستا همان نگاه جزئی‌گرایی باشد که کاخ سفید در مناسبات خود با هند در پیش گرفته است.

کاخ سفید حتی نقش مشترک ژاپن و هند و همکاری این دو کشور را نیز نادیده گرفته است اما مناسبات چین با آمریکا تا بد به شکل فعلی باقی نخواهد ماند و به همین جهت، بهتر است که دولت اوباما فکری هم به حال مناسباتش با دو قدرت آسیایی دیگر بکند. «استاد مطالعات استراتژیک در مرکز تحقیقات دهلی نو منبع: ژاپن تایمز

عجبا	تردید دارم	ازدوغان ناراحت است	مشکلی نیست	بدتر نمی‌شود	نقشه اش چیست؟
<p>«فکر می‌کنم که مرکل فردی باهوش، زرنگ، معقول است و من به هر آنچه که او می‌گوید اعتماد می‌کنم»</p> <p>باراک اوباما رئیس‌جمهور آمریکا</p> <p>پس از دیدار با صدراعظم آلمان در واشنگتن</p>	<p>«عاری ساختن منطقه از سلاح‌های هسته‌ای در آینده نزدیک بعید است»</p> <p>محمد البرادعی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در گفت‌وگو با روزنامه مصری الاهرام</p>	<p>«گند شدن روند مذاکرات امری ناراحت‌کننده است»</p> <p>رجب طیب اردوغان نخست‌وزیر ترکیه در انتقاد مجدد از مافع ترانه‌ها در مسیر پیوستن کشورش به اتحادیه اروپا</p>	<p>«تصمیم اخیر بیشکک به نفع حل مشکلات افغانستان است»</p> <p>دیمتری مدودف رئیس‌جمهور روسیه در ابراز رضایت از موفقیت فرقی‌رستان با استقرار مرکز ترانزیت آمریکا در پایگاه هوایی «هلس»</p>	<p>«سلسله انفجارها در عراق به همزلباز خشونت نیست»</p> <p>هوشیار زیباری وزیر امور خارجه عراق در گفت‌وگو با روزنامه‌الاهرام</p>	<p>«به زودی طرح تشکیل کشور موقت فلسطین را اعلام می‌کنم»</p> <p>شاتول موفاز عضو کتست و مرد شماره دو حزب اپوزیسیون کادیمیا که گفته تالش می‌کند این طرح را به دولت راستگرای اسرائیل بقبولاند</p>

منبع: لوموند (به نقل از ایسنا)

از مقاله‌ها

برای مقابله با تروریسم

پاکستان بالاخره دست به کار شد

ارتش پاکستان ایمن روزها در حالی برای ادامه حیات خود با طالبان می‌جنگد که این جنگ باید خیلی زودتر آغاز می‌شد. ماه گذشته ارتش پاکستان نهایتاً به مواضع طالبان در شمال غرب این کشور حمله کرد و با کمک نیروها و تجهیزات جنگی مواضع آنها را هدف قرار داد. به گونه‌ای که ارتش تا ششم ژوئن از کشته شدن ۱۲۰۰ نیروی طالبان خبر داد. در پی این حملات حدود دو میلیون نفر از مناطق جنگی فرار کردند. به گونه‌ای که این خیل عظیم از آوارگان بزرگترین فرار غیرنظامیان از زمان جنگ جهانی دوم است. ارتش پاکستان ادعا می‌کند که مناطق تحت تصرف طالبان را به اشغال خود در آورده است و پیش از این نیز زئرال اشفق کینانی فرمانده کل ارتش پاکستان از پایان عملیات نظامی ارتش طی یک یا دو ماه خبر داده بود. طبق اظهارات وی بعد از این حمله اکنون نوبت ساماندهی وضعیت آوارگان و بازسازی این کشور است. به عقیده برخی تحلیلگران، آغاز حملات نظامی ارتش پاکستان بعد از دیدار آصف علی زرداری رئیس‌جمهور این کشور با اوباما و بعد از آنکس وی از حمایت‌های مالی آمریکا امنیتی کسب کرد. میسر شد. به عبارتی، تغییر استراتژی در این کشور در پی فشارهای دولت ساراک اوباما رئیس‌جمهور آمریکا و بر آمده از تغییر استراتژی آمریکا در مورد لزوم حمله به طالبان است.

در سفر آصف علی زرداری و حامد کرزای روسای جمهور پاکستان و افغانستان به آمریکا، بسیار تلاش شد که دو طرف به لزوم داشتن روابط دوجانبه معتبر و بر اساس حفظ حقوق دو طرفه واقف گردند. به عبارت دیگر، هرگونه رابطه و حمایت اقتصادی و سیاسی به پیشرفت جنگ علیه القاعده و طالبان در افغانستان و پاکستان کمک موثری خواهد کرد.

علاوه بر این، در این تلاش شد که این حقیقت برای روسای جمهور افغانستان و پاکستان روشن شود که آنها باید نهایتاً به تعهدات سیاسی داخلی خودشان عمل کنند. آنها پیش از هر چیز باید با کنار گذاشتن اختلافات داخلی با حزب مخالف در داخل کشورشان آشتی و صلح ایجاد کنند. چراکه این مساله قبل از هر چیز در خدمت جلوگیری از هرج و مرج و جنگ‌های داخلی خواهد بود. پاکستان و افغانستان باید با تجدیدنظر در مواضع داخلی و خارجی خود، گام‌های تعیین‌کننده‌ای را بر حفظ ثبات در دو کشور بردارند.

اول آنکه، حزب مخالف، دولت‌ارتش و رسانه‌های پاکستان باید در جنگ علیه طالبان متحد عمل کنند. چراکه حزب مخالف در پاکستان که رهبری آن بر عهده نواز شریف است، اخیراً از اقدامات نظامی ارتش اعلام حمایت کرده‌است. دوم آنکه هند نیز باید برای دست یافتن به راه‌حلی پایدار برای حل بحران با پاکستان باید تا از این طریق بیم و احساس عدم اعتماد پاکستان نیست به همسایه خود از بین رفته و بتواند قوای خود را بیشتر روی دشمن داخلی متمرکز کند. البته به نظر می‌رسد با توجه به روابط اخیر دو کشور این امر در حال میسر شدن باشد. مساله مهم دیگر، مشکل آوارگان پاکستان است. به گونه‌ای که می‌توان گفت حتی در صورت پیروزی کامل پاکستان بر طالبان، مشکل بزرگ پاکستان فائق شدن بر مشکلات آوارگان است. طبق برآوردهای سازمان ملل، تاکنون این جنگ‌ها حدود دو میلیون آواره در پی داشته است. سازمان ملل تاکنون ۲۵۰ میلیون دلار و آمریکا ۳۰۰ میلیون دلار برای کمک به آوارگان در اختیار پاکستان قرار داده‌اند. این در حالی است که اتحادیه اروپا هیچ کمکی در این زمینه نکرده است. با وجود این کمک‌ها، پاکستان میلیاردها دلار دیگر نیاز دارد تا بتواند به بحران انسانی این کشور غلبه کند. امری که فقدان آن بیش از پیش آزاردهنده است. نبود سازماندهی عاقلانه برای کنترل اوضاع است. امنیت افغانستان نیز در شرایط فعلی به این بستگی دارد که پاکستان تا چه حد بتواند از عهده وظایف خود برآید. تنها در این صورت است که مشکل طالبان یک بار و برای همیشه برطرف خواهد شد و القاعده نیز از مناطق کوهستانی و قبیله‌ای که به آنجا عقب‌نشینی و پناه برده، بیرون رانده خواهد شد.

منبع: لوموند (به نقل از ایسنا)